

eller ikke.ovre i Fyen er det jo mange Steder Tilfældet, at en Herremand eier flere Gaarde eller eier Jord i flere Kommuner, og det har jo paa ikke faa Steder ført til, at der ikke kan fordres Snekastning af den Jord, der ligger i en Kommune, hvor vedkommende Eier eller Bruger ikke bor. Jeg mener derfor, at alene det er et Fremstridt, som man ikke maa være blind for, og som jeg tror, Kommunerne ville være glade ved, hvis det kunde blive gennemført ved Loven. Derimod mener jeg — hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Bornholm 1ste Valgkreds, at det er noget for strængt mod Kommunerne at paalægge dem, at de ikke alene som hidtil for hver enkelt Kommunes Vedkommende skulle have Snekastningspligten paa hver af Kommunens Diverse, men for Fremtiden ogsaa paa de Landeveie, der gaa gennem Kommunen. Det kan blive meget trykkende og byrdefuldt for mange Kommuner. Nu staar der vel i Lovforslaget, at Amtsrådet kan godtgjøre dette ved at yde Tilskud af Amtsrepartitionsfonden til Sognekommunerne; men „kan“ er et meget vagt Udtryk. Jeg mener, at Amtsrådet ikke blot kan, men skal gjøre det. Jeg finder det langt heldigere, at Amtsrådet har Udgifterne for Landeveiene ogsaa med Hensyn til Snekastningsforholdene, ligesom Kommunerne have det med Hensyn til Diverse. Jeg vil derfor meget ønske og anbefale det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, at Byrderne for Landeveienes Vedligeholdelse med Hensyn til Snekastning maa bæres af Amtsrepartitionsfonden. Min ærede Sidemand til Venstre (Jungersen) mente, at Lovforslaget var vel haardt mod Sogneraadene, men jeg tror, han gik ud fra en noget feil Forudsætning. Det ærede Medlem mente nemlig, at Sogneraadet nu havde det i sin Haand at affatte Regulativet. Men det har det slet ikke, det er jo Amtsrådet, der affatter det, og det vil formodentlig ogsaa blive saaledes i Fremtiden. Derimod kan det ikke negtes, at der ved dette Lovforslag lægges betydelige Byrder paa Sogneraadet, som det nu er fri for. Saa vidt jeg forstaar det, har Sogneraadet nu ikke Andet med Snekastning at gjøre end at affatte Snekastningslisterne. (Sندنريگسministeren: Ja, det er rigtig). Den egentlige Blikt med Hensyn til Tilhynet med Udførelsen paahviler Politimesteren, der udover den nærmest gennem Sognefogderne. Endvidere skulle Sogneraadene sørge for Interimsveie, disses Harvning og Forskning med Snevis, men det egentlige Arbejde ved Tilhynet paahviler Politimesteren, der som sagt udfører det ved Hjælp af Sognefogderne.

Nu vil derimod hele Byrden falde over paa Sogneraadene, og det bliver et ikke ringe Tillæg til det i Forveien meget besværlige Arbejde, som i Følge den bestaaende Kommunallovgivning maa udføres af Sogneraadene. Men naar de i Fremtiden skulle føre Tilhyn med Arbejdet, bestikke Snefogder o. desl., saa forekommer det mig ogsaa, at det er en billig Fordring, at Sogneraadet i det Mindste maa have Indflydelse paa, hvorledes Snekastningsdistrikterne skulle inddeles. I § 4 er dette imidlertid overladt til Amtsrådet, ganske vist skal Amtsrådet derom forhandle med Sogneraadet, men det er dog egentlig Amtsrådet, der skal bestemme det. Jeg kan nu ikke forstaa, hvorfor Amtsrådet skal have denne Myndighed, da man dog ikke kan gaa ud fra, at Medlemmer af Amtsrådet have saa megen lokal Kundskab som Medlemmerne af Sogneraadet. Jeg mener derfor, at man ganske bør overlade til Sogneraadet at bestemme Snekastningsdistrikterne, men mener man, det er nødvendigt at forlange Amtsrådets Approbation, saa har jeg ikke Noget mod det, men efter § 4 er Forholdet her det omvendte. — I § 7 er der jo, som ogsaa anført af flere ærede foregaende Talere, bestemt, at Brugeren af de i en Kommune beliggende Skovstrækninger ansættes i samme Forhold som andre Hartkornsbrugere til Snekastning til Kommunen efter Skovens Hartkorn — dog at Skovskylb regnes halvt imod Ager- og Eng-Hartkorn. Jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede Taler og med flere andre ærede Talere, der have gjort opmærksom paa, at det er altfor billig sluppen for vore Skove. Forholdet er jo desværre dette, at der er mange Skovstrækninger her i Landet, som der slet ingen Skovskylb hviler paa, medens de Skovstrækninger, der have Skovskylb, igjen ere saa begunstigede, at det er en meget lille Skovskylb, der hviler paa dem. Det kommer jo ganske simpelt deraf, at paa den Tid, Skovskylben blev sat paa Skovene, havde disse ikke den Værdi, som de nu have; man beregnede den Gang Værdien efter, hvor mange Svin der kunde holdes paa Skoven. Det er jo imidlertid utvivlsomt, at Skovene nu tit give langt større aarlig Indtægt end det tilsvarende Hartkornsareal. Da Skovene saaledes ere altfor begunstigede i Følge den bestaaende Lovgivning, idet man jo saa godt som ingen Skat svarer af dem hverken til Sognekommune, Amtskommune eller Stat, saa forekommer det mig, at det er meget for billigt, man her lader dem slippe. Men der er ogsaa en anden Bestemmelse i § 7, som forekommer mig mærkelig, og det er den, at,